

4. výroční zpráva o. s. Magorův statek za období 7/2015 – 7/2016

Pokud není pod článkem uvedeno jinak, je autorkou Františka Jirousová

(frantiska.j@centrum.cz)

www.magoruv-statek.cz

www.facebook.com/MagoruvStatek (Přístup i bez registrace)

Číslo účtu: 254497555/0300

IČO: 22606271

Úvodní dopis a členství 2016	1
Hlavní cíl sdružení	2
Přehled činnosti za období 7/2015 až 7/2016	2
Plány do budoucna	4
Hrob	5
Jedna důležitá věc	6
Konkrétní cíle sdružení	10
Fungování pokoje pro hosty	11
Souhrn postupu rekonstrukce statku od založení sdružení 2012	12
Básně I. M. J.	16
Hospodaření sdružení v roce 2015	17

Úvodní dopis a členství 2016

Milí členové a příznivci sdružení Magorův statek,

22. července 2016 to bylo přesně 5 let od založení sdružení. Ke konci července 2016 obnovilo členství 25 členů. Minulý rok nás bylo 43. Jde to tedy nejspíš od desíti k pěti, ale zatím pořád dobrý. Však bude lépe.

U příležitosti pětiletého výročí mě napadlo výroční zprávu trochu oživit a vznikla rubrika **Jedna důležitá věc**. Jména členů pro mě dlouho zůstávala většinou anonymním seznamem neznámých přátel, díky nimž může oprava statku pokračovat. Proto bylo tento rok milým překvapením, když se sešlo pár příspěvků do rubriky a ukázalo se, jak zvláštní organismus vlastně naše sdružení tvoří (nebo spíše tvořilo – nejspíš se totiž už rozpadá, ale jak je zřejmé, vznikají zase nové věci na jiných místech a to je důležité). Jsme spojeni společným zájmem o osud Magorova statku a každý z nás je kromě toho zapojen do své jedinečné sítě vztahů a aktivit. Když se to všechno propojí dohromady, člověk si uvědomí, jak mocnou společenskou silou tyto vztahové sítě jsou. Většina z nich bývá založena na nápadu nebo činnosti jediného člověka, ale díky podpoře a zájmu ostatních na sebe postupně nabaluje síť vztahů, až utvoří velikou „pavučinu“, do které se na konec mohou chytit nejrůznější bytosti, se kterými bychom se jinak nikdy nesetkali. Kromě toho se ukázala určitá společná nit všech příspěvků, jejíž motiv snad vysvitne také pro každého čtenáře. Jsem ráda, že mohu být něčeho takového

součástí a doufám, že spolu vydržíme aspoň dalších 5 let, i když už v oslabeném počtu. Přesto i v tomto počtu příspěvky stále stačí na udržování pokoje pro hosty – a to by také mělo zůstat účelem sdružení, protože opravy budou muset být financovány odjinud.

Kdo budete chtít ještě obnovit členství pro rok 2016, pošlete, prosím, částku 250 nebo 500 Kč (podle nálady a možností) na účet **254497555/0300**. Pokud budete chtít posílat příspěvek na opravu nebo sponzorský dar, tak to nazvěte opět „členský příspěvek“, podle zákona nesmíme teď žádné dary přijímat. Vlivem nepřehledného množství práce jsem totiž nestihla obnovit veřejnou sbírku, takže už nemáme sbírkový účet. Příští rok účet možná obnovím, tenhle rok je, co se týká mé pracovní vytíženosti, krizový, tak holt musíme počkat na jaro 2017, kdy zajisté začne nová etapa, protože bych měla mít konečně hotovou dizertaci z filosofie a mám v úmyslu začít se intenzivně věnovat Vydří.

Z členských příspěvků tento rok zaplatíme hlavně **opravu komína na hlavní budově**, protože se bojí. Takže je to věc zcela akutní. Přitom se v kamnech v pokoji pro hosty často topí a hrozí už skutečně nebezpečí zřícení komínu. Na účtu sdružení je po zaplacení členských příspěvků aktuálně 13 025 Kč, tak prosím pamatujte na členské příspěvky, ať může pokoj pro hosty dál fungovat a komín nepadne na střechu. Kdyby to bylo jen trochu možné, financovala bych to ze svého, zkoušela jsem si už vzít menší půjčku, ale jako OSVČ a doktorandka zároveň to mám v bankách velmi těžké.

Ve zprávě jsem přehodila sled kapitol, aby byly nejdříve nové informace a kapitoly a až potom části, které se opakují každý rok (jako např. cíle sdružení). Vpředu jsem nechala jen kapitolku „Hlavní cíl sdružení“.

Pěkné čtení přeje
Františka Jirousová

Hlavní cíl sdružení

Občanské sdružení Magorův statek bylo založeno v červenci 2012. Jeho zakladateli jsou děti Ivana Martina Jirouse – Františka Jirousová, Marta Veselá Jirousová a Daniel Degtěv.

Cílem sdružení je vybudování kulturního zázemí a památníku významného českého básníka, bojovníka proti totalitnímu režimu a vůdčí osoby českého undergroundu Ivana Martina Jirouse (23. 9. 1944 – 10. 11. 2011) na statku v Prostředním Vydří č. p. 4, na kterém Jirous, řečený Magor, pobýval a pořádal hudební festivaly. Bývalá zemědělská usedlost patří v současné době Jirousově dceři Františce, jejímž přáním je, aby se statek využíval především pro vzdělávací, kulturní a rekreační účely, nikoli výhradně jako soukromý pozemek.

Na ustavující schůzi sdružení byla první předsedkyní sdružení zvolena Mgr. Františka Jirousová a tuto funkci zastává dosud. Místopředsedkyní je Mgr. Marta Veselá Jirousová, členem výboru Daniel Degtěv.

Přehled činnosti za období 7/2015 až 7/2016

Pokoj pro hosty

Pokoj pro hosty byl otevřen na podzim 2014 a od té doby je celkem hojně využíván. Od července 2015 se v něm vystřídalo s přestávkami několik lidí, od začátku roku 2016 až do srpna včetně byl pak obsazen nepřetržitě. Ubytování je pro studenty, umělce, badatele a členy neziskovek zdarma. Mohou ale nechat příspěvek na elektriku v kasičce, a pokud bude v zimě někdo chtít topit elektrickou, bude od něho požadována úhrada. V pokoji pro hosty je kronika, kam se každý zapisuje, takže je vidět pestrá mozaika lidí i úmyslů, se kterými přijíždí. Magorův statek se díky pracovnímu pobytu Daniely Iwashity, redaktorky knihy Jakuba Demla: *Sedm let jsem u vás sloužil. Vzpomínky na Josefa Floriana* (Praha, Dauphin 2015), ocitl dokonce v poděkování v tiráži.

Kromě návštěvníků, kteří zde hledali klid na práci nebo odpočinek a inspiraci, jsem pokoj nabídl k delšímu ubytování (březen–červen) pro jednoho sympatického černocho z Anglie, který v Prostředním Vydří koupil statek, opravuje ho a zatím neměl kde bydlet. Pokud měl o ubytování v té době zájem někdo z těch, pro něž je pokoj určený, dalo se to domluvit. Pokoj pro hosty tedy může ve výjimečných situacích – zde šlo o usnadnění integrace do malé vesnice – sloužit i k těmto účelům. Dokud si neopravím vejminku (k pronájmu a mému občasnému bydlení), budu na jeden měsíc v roce využívat pokoj také já.

Práce na statku: Vejminka a její účel

V období, kterého se zpráva týká, se intenzivněji pracovalo pouze na opravě vnitřních prostor vejminky (přední fasáda je hotová). V dubnu 2015 jsem ji nechala vyklidit od nábytku a vyházela ze střechy velkou hromadu suti. Poté se tam pomalu začalo opravovat, co peníze dovolovaly. Vejminku se snažím financovat hlavně ze svého, takže to jde nesmírně pomalu, ale jde. Všechny opravy a organizaci práce si jako vždy vzal na starost Jaroslav Prokůpek a místní řemeslníci.

Stará omítka byla omlácená a teď je už hotová omítka jádrová. Ve zdech je nová elektrika a hotový je také přívod vody. Dřevěný strop je z větší části ponechán, shnilá prkna byla nahrazena novými. U okna byla rozpadlá část zdi, to je též opraveno. Musel se nahradit ještě jeden trám – pozednice (zbytek krovu je opraven). Staré vchodové dveře včetně rámu zcela rozežraného dřevomorkou musely být vyhozeny.

Komerční ubytování

Mám v plánu rozdělit pozemek na dva a udělat z vejminky a zahrádky u ní samostatný prostor, který by se pronajímал. To si vyžádá ještě úpravu chodby a zařízení malé koupelny. Z peněz získaných pronájmem by byly poté hrazeny náklady na provoz pokoje pro hosty (pokud by je nepokryly členské příspěvky), v lepším případě by se mohlo spořit na drobnější opravy statku nebo by výtěžek šel na splátky případné půjčky. V obdobích, kdy by nikdo neměl o bydlení zájem, bych vejminku využívala pro své účely.

Od dvora s pokojem pro hosty bude tedy celá tato část oddělena a oba prostory si budou moci žít vlastním životem včetně jejich obyvatel. Rozdělení pozemku na dva nebude téměř poznat, protože část, která bude tvořit poměrně velkou zahradu vejminky, není teď nijak využívána (návštěvníci statku často ani neví, že patří k pozemku). Vejminka má zcela samostatný vchod jak z návsi, tak ze zahrady.

Dvůr a zahrada

Byla také mírně zvelebena zahrada zasazením keře a zakoupením zahradního nábytku. Před okno pokoje pro hosty zasázely Františka s Martou v srpnu 2015 různé kvetoucí keře, aby se trochu vylepšil výhled. Poté, co musely být kvůli bezpečnosti střechy a sousedským vztahům skáceny stromy podél domu, byl výhled bez jakékoli zeleně. Až keře povyroستou, bude každý kvést jinak, na jeden z nich s názvem “motýlí keř” by se měli slétat motýli, tak by výhled snad mohl být radostnější. Celý dvůr a zahrada se budou upravovat až úplně na konci, zakládat tam např. teď nějaké záhony je nesmysl, protože se na dvoře i zahradě bude v budoucnu bourat i stavět.

Významnější návštěvy

Magorův statek se stal součástí literárního zájezdu po Vysočině pro „CK Begegnung mit Böhmen“ z Řezna. V prvním roce byly naplánovány dva termíny, které byly hned plně obsazeny (tzn. 15–18 osob). Návštěva statku se uskutečnila 6. června a 26. září. Účastníci šli pěšky od vlaku ze Slaviboře a na statku si udělali piknik z vlastních zásob spojený se čtením. Pak se vydali přes Kostelní Vydří dál.

Organizátorka Blanka Návratová o podzimním výletu napsala:

Vše proběhlo naprosto skvěle! Celý den se nad námi honily bouřky, tak to mělo takový dramatický nádech a skvěle se hodila četba pohádky o bouřce, kohoutech a duze, která obarvila svět. Dokonce jsme se i potkali s Angličanem, který nám ukázal svoje stavení. Zapsali jsme se do kroniky a do kasičky hodili příspěvek. Budem se těšit na další návštěvu na podzim.

Plány do budoucna

Moje vize ohledně budoucího provozu statku je už poměrně jasná: Vytvořit prostor, kde by stále fungoval pokoj pro hosty zdarma, ale zároveň také kompletní zázemí pro pořádání soustředění, seminářů nebo menších setkání (nikoli hudebních festivalů!) spojených společnou, velmi široce pojatou ideou „rozvoje občanské společnosti“, slovy mého oblíbeného filosofa Teilharda de Chardin rozvojem „jednoty v různosti“. Zároveň by tu byl památník IMJ (jehož všechny součásti už mám shromážděné, včetně zajímavých databází a listin, sbírky labutí, knihovny a dalších předmětů). Celý pozemek by měl sloužit k jakési aktivní rekreaci s možností naprostého soustředění se v inspirativním prostředí. K tomu je nutné nejen zařídit přednáškovou místnost (možná společnou s památníkem), ale vybudovat také menší ubytovnu pro vícečlenné skupiny.

K tomu je samozřejmě potřeba aktivně shánět sponzory, nebo ještě lépe najít grantový program. Co se týká grantů, mám už jeden nápad na zahraniční spolupráci. Chci totiž také založit něco jako Společnost pro překlad díla Teilharda de Chardin, která by na statku měla k dispozici menší studovnu, a právě přes tento nápad by snad bylo možné získat nějaké prostředky. Předtím je ale nutné, abych dokončila svá filosofická studia, tzn. dopsala a obhájila dizertační práci. Samotné dopsání by mělo být do konce roku hotovo, protože 2/3 práce mám už kompletně napsané a schválené. Zbytek dne mi zabere vydělávání peněz, a jelikož jsem OSVČ, pracuju vlastně pořád a na nic dalšího mi proto čas nezbyvá. Věřím teď už ovšem, že by se mi doktorát mohlo podařit dokončit na jaře příštího roku a moc se těším, až se budu moct pustit do práce pro sdružení. To je aktivita, ve které nalézám radost. Teď na to mám skutečně delší čas jen těch 14 dní v červenci, kdy pracuju na výroční zprávě. Důležité

také je, že se mi konečně podařilo najít dobrou práci (externí knižní redaktorka), která mě nejen moc baví, ale také mi dovolí cestovat z Prahy do Vydří, jak budu chtít (a pracovat přímo z Vydří).

Co se týká využití prostoru na statku, jsem předběžně domluvena s několika organizacemi, dvě z nich byly zmíněny už minule, tak to jen stručně zopakuju, třetí zatím nechám anonymní. (A čtvrtou by měla být moje vlastní Společnost pro překlad díla Teilharda de Chardin.)

Letní filosofická škola

Letní filosofická škola v Dubu na Moravě je akce s dlouholetou tradicí navazující na bytové semináře tzv. podzemní univerzity a pořádaná v současnosti studenty z Olomouce. Podle organizátorů je cílem několikadenního setkání umožnit, aby se „v tvůrčím dialogu setkávali lidé různého vědeckého zaměření (filosofové, přírodovědci a matematikové usilující o filosofickou reflexi vědy, religionisté, kulturní antropologové, političtí myslitelé, kunsthistorici aj.), ateisté a věřící různých vyznání (na LFŠ mimo jiné přednášeli představitelé katolických, protestantských, pravoslavných církví, islámu i judaismu a různých kulturních tradic)“. S organizátory jsem se domluvila, že začneme přemýšlet o možnostech budoucího přesunu celé akce do Vydří. Z krátkého textu na stránkách LFŠ je zřejmé, že idea této činnosti zapadá do disidentské historie statku a zároveň vyhovuje mému požadavku na „klidné“ akce spíše kulturně-filosofického rázu, zaměřené na rozvíjení tolerance a dialogu různých názorových skupin, nikoli už větší akce hudební a undergroundové (ty undergroundové se totiž velmi úspěšně přesunuly na mlýn ke Skalákovi).

Více zde: <http://letnifilosofickaskola.webnode.cz/o-nas/>

Spolek Narativ

Jedním z pravidelných návštěvníků statku je Pavel Nepustil, předseda občanského sdružení Narativ, zaměřeného hlavně na šíření a výuku nových terapeutických směrů (<http://www.narativ.cz/cs/o-nas>). Narativ pořádá dvousemestrální kurz „Možnosti dialogu – certifikované vzdělávání v kolaborativní praxi“ pro různé pomáhající profese, jehož součástí jsou také výjezdové semináře. Právě tyto semináře by se v budoucnu mohly konat na Magorově statku.

Hrob I. M. Jirouse v Kostelním Vydří

Marta Jirousová

(Pozn. FJ: Hrob se nachází 3 km od statku, na kraji vesnice Kostelní Vydří, a stal se takovým menším „poutním místem“. Lidé sem jezdí, vozí na hrob různé předměty a občas se ptají, kdo se o hrob stará. Je to dílo Marty Veselé Jirousové, místopředsedkyně sdružení, kterou jsem proto poprosila o krátký text.)

V jedné básni má táta přání týkající se jeho hrobu: „*Nezasad' mi tam hortenzie, má lásko, ani po smrti hněvat s Tebou bych se nechtěl (...) Pamatuješ, jak prstíčkem kopal, to dítě? Mateřidoušku zasad', divoký tymián*“ (Celá báseň je na konci výroční zprávy).

Při úpravě hrobu jsem vycházela z toho, že táta miloval luční kvítí a lilie, takže jsem chtěla výsadbu volnějši. Vzadu u kříže jsou astrý křovištní – kvetou na sklonku léta a na podzim, do

střední části na okraje jsem zasadila hvozdíky a kakosty, obojí kvete na jaře. Pro přední část hrobu jsem zvolila několik druhů mateřídoušky (vědecký název Thymus, tedy divoký tymián). Do celé výsadby jsem zakomponovala několik desítek lilií. Hrob je nejkrásnější v červenci, když kvete mateřídouška spolu s liliemi, ale výsadba je navržena tak, aby na hrobě něco kvetlo pořád.

Uprostřed je místo na letničky a na podzimní dušičkový věnec. Dáváme prostor i lučním květům, které na hrob přicházejí bez pozvání. Letos vykvetly kopretiny, chrpy, zvonky i divizny. Protože je hrob velký, výsadbu doplňují netřesky, které byly odebrány ze zdi na statku v Prostředním Vydří (byly na hrob přemístěny poté, co se zeď začala opravovat). S výběrem rostlin mi radili zahradníci ze zahradnictví Florianus v Jindřichově Hradci.

Vždycky, když tam jedu, rozhodnu se, co ponechám a co vytrhám. Většinou se s tátou a těmi rostlinami nějak domluvíme, občas jsme kvůli něčemu ve sporu (táta by tam nechal všechno), ale já, jelikož jsem stále živá, si to nakonec stejně udělám podle svého. Lidí tam pokládají různé věci a občas nějakou kytku přihodí, umělé kytky vyhazuju, ostatní nechávám, jenom je třeba mírně přesunu.

Františka k tomu dodává: Obruba hrobu je vytvořena z kamenných kvádrů, které si táta sám „pochtivě nakradl“ po nocích v Praze. Měl v oblibě nosit domů různé kamení, a když viděl rozkopaný chodník, neodolal a musel aspoň jednu velkou dlažební kostku uchvátit. Tak se mu postupně ve smíchovském bytě sešla celá hromada kamení. Jednou jsem se ho ptala, na co ty šutry potřebuje. K tomu pravil: „Nikdy nevíš, na co se to může hodit.“ Tak jsem se rozhodla, že mu z toho uděláme obrubu na hrobě a s kamarádkou Alenou jsme to převezly do Vydří.

Jedna důležitá věc

Vzhledem k tomu, že výroční zpráva plná údajů o opravách a shánění peněz je zajisté poněkud nudná, napadlo mě zkusit nějaké kulturní oživení. Na zkoušku tedy uvádím rubriku, jejíž příspěvky si budou sami psát členové. Podmínky jsou takové:

- Příspěvek může napsat jen člen sdružení.
- Napište, co jste vytvořili, na čem jste se osobně podíleli, co jste viděli zajímavého nebo co chcete důležitého a osobního sdělit za rok 2015 nebo první polovinu roku 2016. Neosobní zprávy a obecné inzeráty do rubriky nepatří.
- Musí to být jen jedna činnost, „jedna věc“.
- Musí se jednat o něco, co je určeno k rozvoji občanské společnosti v nejširším slova smyslu: něco povzbudivého (nápad, umělecké dílo, konstruktivní činnost) nebo něco, co přispívá k řešení nebo upozorňuje na nějaký společenský problém. Činnosti nebo díla pouze obrácená do minulosti nebo kritizující (nadávající) bez nabídky, co s tím, do rubriky nepatří.
- Musí se jednat o něco, co lidé mají stále ještě možnost vidět, číst, účastnit se toho, koupit si to nebo se na tom podílet.
- Max. rozsah zprávy je 10 vět nebo kratších souvětí.
- Uzávěrka je vždy 31. 7. Příspěvky lze posílat v průběhu celého roku na email frantiska.j@centrum.cz.

Příspěvků se sešlo pár, ale jsou vydatné dost. Jeden z nich (Jáchymovská stezka) je delší než „předpis káže“, ale krácen nebyl, protože místa je zatím dost a pojednává o důležité věci. Příspěvky jsou řazeny abecedně podle názvu.

Ars poetica

Ars poetica, literárně-výtvarné dílny, letos po třinácté, pořádané pod širým nebem, několika „čtenáři“–dobrovolníky sebravšími se vždy z předchozího ročníku. Festival, který není festivalem, ale spíše letním táborem pro dospělé uprostřed lesa nebo taky putováním po krajině i textech, objevováním děl zapomenutých, okrajových i známých básníků. Vždy na přelomu července a srpna se nedaleko Dvora Králové odehrávají autorská čtení, koncerty, taneční či divadelní představení, přednášky. Akce žije z chuti číst, naslouchat a diskutovat, z různorodosti účastníků, z principiální otevřenosti komukoli. Koncepti vymyslel a akci nejen po materiální stránce zajišťuje František Burda. V nedávno minulých letech jsem připravovala program věnovaný Bohumile Grögerové, Antonínu Brouskovi a Karlu Šiktancovi, vloni jsem si jako účastník podrobněji objevila surrealistu Jindřicha Heislera. A letošní program zůstává v době uzávěrky ankety lákavou neznámou.

Odkaz: www.arspoetica.cz

Napsala *Barbora Chybová*

Dopisy Juliany Jirousové a Ivana Martina Jirouse: „Ahoj můj miláčku“

Nakl. Torst vydalo nedávno soubor 357 dopisů manželů Jirousových z let 1977 až 1989.

Osobně jsou pro mě dopisy důležité hlavně z důvodu, že velmi názorně ukazují, co znamená křesťanská víra v praxi. Jejich stálým motivem je totiž vzájemné ujišťování se dvou násilně odloučených lidí: Nakonec to dobře dopadne, Bůh se o nás postará a ukáže se, že všechno mělo nějaký smysl. Smysl znamená nalézt novou naději a možnosti tam, kde zdánlivě nic takového není. A s odstupem času se skutečně ukazuje, že to, co v určitém čase bylo nesmírně těžké, co bylo beznadějí a úzkostí, se díky síle víry a modlitby může proměnit v něco dobrého. Často úplně jiným (a lepším) způsobem, než by člověk čekal. Příkladů lze nalézt nespočet, jen když člověk umí vidět běh života v souvislostech; existence Magorova statku je jedním z nich (ale to už je jiný příběh). Kromě toho jsou texty obou pisatelů podle mého názoru také kvalitní literaturou – a je tam spousta humoru, ačkoli je to občas drsné či smutné čtení.

Vytáhla jsem si z textů poučení, co by měl člověk dělat, aby dal smysl zdánlivě nesmyslnému utrpení: Vyvarovat se zahořklosti, sebelítosti a touhy se mstít. V tom často spočívá nejtěžší lidský boj – když je ale veden vítězně, lze zabránit mnohemu zlu a „staré zlo“ obracet v dobro.

Odkaz: <https://www.kosmas.cz/knihy/204907/ahoj-muj-milacku/>

Napsala *Františka Jirousová*

Kniha: Roman Szpuk – A zavaž si tkaničky

Šlapu pod hvězdami na kopec Churáňov. Vybaví se mi epizoda z knihy „darmošlapa“ Romana Szpuka, jak mu radí lehká děva „a zavaž si tkaničky“. Když dorazím pod meteorologickou stanicí, tak zahlídnu Romana stát u okna a vybaví se mi slovo BLÍZKOST. Ležím ve spacáku na louce nad chalupami a další slovo mi mihne v hlavě a to PROSTOR. To je to, co chce Roman Szpuk v knize nám ztracencům sdělit... „Bože, tvoje blízkost a tvůj prostor.“

Odkaz: <https://www.kosmas.cz/knihy/217176/a-zavaz-si-tkanicky/>
Napsal *Jiří Šafr*

Lada – všude šuhaj

14. května 2016 jsem byla na koncertě, který se jmenoval „Lada – všude šuhaj“ na Lodi Tajemství v Praze na Náplavce. Bylo to první vystoupení asi desetičlenné skupiny dívek, které o sobě do pozvánky napsaly, že je spojuje „radost ze zpěvu, ale i z jídla, tance, piva a slivovice. Často a rády se kvůli tomu setkáváme na Vinohradech. ... Zcelila se tak skupina dívek s jedním společným nadšením pro muziku, které nemají větší ambice než si společně prožít radost ze zpívání. V tuto chvíli se věnujeme moravským lidovým písním, které si jako rodilé Pražáčky s láskou půjčujeme a považujeme za jeden z nejkrásnějších národních pokladů.“

Mé tři dospívající dcery šly na koncert se mnou. S lidovými písněmi se setkaly živě poprvé a díky krásnému vystoupení Lady zjistily, že „lidovky jsou taky cool“.

Odkaz: <http://www.nanaplavce.cz/lada-vsude-suhaj.html>
Napsala *Barbara Tranová*

Obnova Naučné stezky Jáchymovské peklo a mapování pracovního tábora Nikolaj na Jáchymovsku

Naučná stezka Jáchymovské peklo vznikla roku 2001 z iniciativy dnes již zaniklého jáchymovského Hornického spolku Barbora. Stezka za více než dekádu své existence zastarala a byla poškozena vlivem povětrnostních podmínek a útoky vandalů. Roku 2013 se obnovy stezky ujal spolek Političtí vězni.cz, který v následujícím roce uspěl s kampaní na portálu Hithit.com a získal též finanční podporu Nadačního fondu Avast. Do obnovy stezky se zapojili jak členové spolku, tak pamětníci, historici a pracovníci krajského muzea. Obnova stezky spočívala především v instalaci nových panelů s aktualizovaným obsahem v nové grafice. Obnovená stezka byla otevřena 27. června 2015 v Den památky obětí komunistického režimu. Úvodní tabuli odhalili kmotři stezky Hana Truncová, Zdeněk Mandrholec a František Wiendl. Následovala komentovaná túra po stezce, které se účastnila stovka lidí a večerní Koncert pro Jáchymov skupiny The Tap Tap.

Trasa stezky vede od jáchymovské radnice po žluté turistické značce. Stezka má dvanáct panelů a tvoří okruh v délce 8,5 km. Prochází místy, kde se ve 40.–50. letech 20. století nacházely pracovní tábory sloužící k těžbě uranu pro sovětských jaderný program. Kromě historie těchto táborů informují panely i o starší historii města, okolní přírodě a ekologii.

Naučná stezka prochází také prostory bývalého pracovního tábora Nikolaj, v němž za ostnatým drátem žili vězni pracující na nedalekém dole Eduard. Přestože byl tábor v červenci 1958 zrušen a dnes se na jeho místě zdánlivě nachází jen les, členům spolku Političtí vězni.cz se podařilo lokalizovat řadu jeho pozůstatků, včetně polohy tunelu, kterým v roce 1955 utekla skupina politických vězňů. Spolek plánuje tyto pozůstatky podrobněji zmapovat a v souvislosti s konferencí „Jáchymov jako místo paměti 20. století“, která se uskuteční v Jáchymově ve dnech 12.–14. října 2016, připravit dočasnou landartovou intervenci přístupnou široké veřejnosti. I pro tento záměr se podařilo získat podporu Nadačního fondu Avast.

Více informací zde: <http://www.politictivezni.cz/naucna-stezka-jachymovske-peklo.html>.
Napsala *Petra Čáslavová*

Povinnost vzpomínat

Téměř každý z nás plní zvláštní úkol: Na někoho nezapomínat, někoho připomínat, na někoho i nahlas vzpomínat. Někteří z nás to dělají bezděčně či jen ve vzpomínkách, někteří ví, že je třeba se ozvat hlasitě.

O takzvané *skryté církvi* se téměř mlčí. Lidově poeticky – ticho po pěšině. Přitom lidé, kteří v té době tajně studovali, scházeli se a přemýšleli o Božím díle, byli ve většině neobyčejně zajímaví a inspirativní.

K nejvýraznějším osobnostem té doby patří biskup Felix Maria Davídek, nar. 21. 1. 1921, † 18.8.1988, zakladatel rozsáhlého společenství podzemní církve KOINÓTÉS.

Každý rok v srpnu u jeho hrobu v Brně-Tuřanech pořádáme panychidu. Na tuto smuteční vzpomínku se chodí poklonit a pomodlit lidé, kteří si díla podzemní církve váží a nechtějí dopustit, aby se myšlenky i činy biskupa F. M. Davídka staly jen uzavřeným tématem církevní historie.

Napsaly *Radka Müllerová* a *Jitka Schubertová*

Průvodci přirozeným zotavením

Chystáme projekt, který by měl propojit lidi, co se snaží přestat s užíváním drog bez léčby. „Průvodce“ bude člověk, který se sám dostal z drog a nabídne podporu někomu, kdo se o to snaží. S nápadem přišla Tereza, která přestala brát pervitin po 12 letech a zjistila, že vlastně nezná nikoho, komu by se to podařilo a kdo by jí mohl k tomu říct nějaké praktické tipy. Přitom je takových lidí spousta!

Na rozjezd projektu budeme žádat o dotaci z MPSV. Ale i kdyby se to nepodařilo, Tereza to chce dělat i tak. Držte nám palce, a kdybyste pro nás měli nějaké tipy anebo zájemce jak o provázení, tak o průvodcovství, ozvěte se!

Email: nepustil@narativ.cz.

Napsal *Pavel Nepustil*

Vážka

Od roku 2011 vydávám v úzkém autorském i čtenářském kruhu poeticko-výtvarný autorský časopis *Vážka*. *Vážka* přilétá přibližně 5× ročně v pdf formátu do emailových schránek několika desítek blízkých i vzdálených odběratelů. Zpočátku se věnovala i společenským tématům, dnes převládají překlady poezie – převážně ze španělštiny, občas písňových textů, vlastní tvorba a výtvarná příloha. *Vážka* se výjimečně dostane mezi lidi i naživo. Martinovu Studánku v Radlicích navštěvuje pravidelně. Jinak sedí většinou doma v Řevnicích za pecí nebo v místní hospodě daleko od hlučícího kavárenského davu velkoměsta. Kdo by měl zájem, může se přihlásit o odběr *Vážky* na email cechura.karel@seznam.cz. Nic to nestojí.

Napsal *Karel Čech*

Konkrétní cíle sdružení

A. Vybudování a udržování památníku Ivana Martina Jirouse

- Oprava a udržování budov a pozemků statku č. p. 4 v Prostředním Vydří, který v roce 1986 koupili Ivan Jirous a Juliana Jirousová.
- Vybudování památníku Ivana Martina Jirouse v hlavní místnosti statku. Založení Jirousovy knihovny a shromáždění informačních zdrojů o českém undergroundu a boji proti totalitnímu režimu; shromáždění předmětů, které by upomínaly na Jirousův způsob života a zachování charakteristických rysů místnosti (např. slavné jámy v zemi).
- Zařízení zvláštního pokoje pro hosty, který bude vybaven především předměty z Jirousovy pozůstalosti a ubytování v něm bude studentům a badatelům humanitních oborů, aktivním členům neziskovek a umělcům poskytováno bezplatně.
- Udržování dvora a zahrady v podobě divokého přírodního porostu s respektem k Jirousově lásce k přírodě, náletovým dřevinám, ptactvu a zvířatům ze sousedství.

B. Pořádání vzpomínkových a kulturních akcí v duchu Jirousova odkazu

- Poskytování zázemí pro kulturní a vzdělávací akce, zejména výjezdní semináře, přednášky a školení, dále akce literární, výtvarné, případně komorní akce hudební.
- Zajištění možnosti pronájmu prostor k pořádání vlastních menších soukromých, kulturních a vzdělávacích akcí.
- Poskytování zázemí pro vzpomínkové akce.

C. Vybudování zázemí pro zájemce o ubytování na komerčním i nekomerčním základě

- Zajištění a udržování základních energetických zdrojů.
- Vybudování ubytovacích kapacit pro zájemce z řad přátel, sympatizantů, umělců, studentů nebo vědců, kteří mají zájem o nerušenou tvorbu, bádání nebo pouhý pobyt v místě inspirujícím původní přírodní krásou a neobyčejnou duchovní silou, a kteří jsou schopni řídit se základním pravidlem Magorova statku: Moje svoboda nejen respektuje, ale také umožňuje svobodu ostatních.
- Oprava tzv. vejminky pro komerční účely; tedy aby se mohla pronajímat a financovala tak všechny energetické náklady statku.

D. Zvelebení prostoru dvora a zahrady za využití různých originálních nápadů

- Postavení kamenné kaple, venkovních kamen, kamenného altánku, zemljanky apod.

E. Místní rozvoj

- Zásadou sdružení je poskytovat pracovní příležitosti především místním drobným živnostníkům a řemeslníkům. Práce jsou proto prováděny buď přímo obyvateli Prostředního Vydří, nebo řemeslníky z blízkého okolí a stavební materiály se snažíme nakupovat výhradně v nejbližším okolí.

Fungování pokojů pro hosty

(Text převzatý z minulé výroční zprávy)

Od října 2014 jsme otevřeli pokoj pro hosty, takže na statku konečně funguje něco, co by tam mělo zůstat už napořád a co se skutečně osvědčilo. Pokoj slouží k bezplatnému ubytování studentů a badatelů humanitních oborů, aktivních členů neziskovek a umělců, kteří hledají klidné místo pro svoji práci v délce od jednoho dne do čtyř týdnů. Na ubytování mají dále nárok členové sdružení, kteří jsou členy nejméně tři roky. Právo na využití pokojů mají také nejbližší příbuzní člena – manžel, manželka, děti, případně další osoby, za které se člen zaručí.

Od října 2014 využilo již více lidí. Byli zde např. několikrát studenti filosofie z Prahy jak o samotě, tak ve skupinách, o Vánocích slečna se psem, na jaře slečna s violoncellem, dále 2 studenti z Akademie výtvarných umění, knižní redaktorka s manželem, jezdí sem předseda jedné neziskové organizace s rodinou (pokoj může sloužit i menší rodině). Z toho plyne: Manželé i manželky, partneři, děti, zvířata – to vše je v pokoji možno ubytovat za předpokladu, že pokoj bude uveden do původního stavu.

Praxe je velmi jednoduchá: Zájemce o ubytování kontaktuje Františku a pošle zálohu 1000 Kč na účet sdružení. Františka (která bydlí v Praze a do Vydří se téměř nedostane) zařídí, že neoficiální (možná už oficiální...) správce statku Jaroslav Prokůpek nechá na určeném místě klíče, v zimě zapne bojler, po odjezdu návštěvníka pokoj zkontroluje, vyzvedne klíče a dá zprávu Františce. Ta vrátí ubytovanému pouze 900 Kč, protože 100 Kč z každé zálohy je určeno jako spíše symbolická částka správci statku za jeho služby, bez nichž by nemohlo vůbec nic fungovat.

Vybavení pokojů

V pokoji jsou 2 postele, psací stůl, kamna na uhlí, elektrický olejový radiátor, prostorná skříň, 2 menší police a široký okenní parapet, na kterém se dá vařit. Dále je zde kabel pro připojení na internet, elektrický vařič a varná konev. Pokoj je zařízen převážně nábytkem z pozůstalosti Ivana Jirouse. V polici se nachází několik knih z Jirousova pražského bytu a postupně v ní budou shromážděny všechny jeho básnické sbírky. V pokoji jsou připravena čistá prostěradla a ručníky. **Nutné je přivést si vlastní spacák.** Koupelna s teplou vodou, sprchou, pračkou a vytápěním pomocí roury od kamen, se nachází hned vedle. Časem přibude malá kuchyňka namísto dnešní komory. V dřevníku je uhlí a nařezané dřevo na topení.

Pokud chce někdo používat k topení elektrický radiátor, měl by zaplatit za elektriku do kasičky v pokoji, vše ostatní je zdarma či za dobrovolný příspěvek. Místnost je uklížena vždy, když se Františce podaří utrhnout z Prahy a dostat se do Vydří, což je tak 4x za rok. Celý provoz je tedy směřován tak, aby se návštěvníci sami postarali o úklid, v zimě naštipali dřevo pro dalšího obyvatele atd.

Souhrn postupu rekonstrukce statku od založení sdružení v červenci 2012

(Text je zkopírovaný z minulé zprávy a doplněný o další údaje, nic moc nového tu nenajdete, je to určeno hlavně pro celkový přehled a také pro lidi, kteří nejsou členy sdružení, ale dostali výroční zprávu.)

Písemnosti z pozůstalosti I.M. Jirouse.

Při úklidu statku v roce 2012 bylo v sednici nalezeno mnoho písemných dokumentů, výstřížků z novin, korespondence, rukopisů a úředních dokumentů, které tam Jirous nesytematicky shromažďoval od 90. let. Vzhledem k tomu, že vlhkost v místnosti by v budoucnu způsobila zničení všech písemností, Františka pozůstalost prodala samizdatové knihovně *Libri prohibiti* za 50 000 Kč. Celý tento obnos byl věnován na opravu statku. Pozůstalost se nachází v Libri prohibiti (www.libpro.cz) a je přístupná formou podrobné databáze (s popisem každého jednotlivého dokumentu) a fyzicky v archivu knihovny. V budoucnu plánujeme nejzajímavější dokumenty zpřístupnit také v památníku na statku v digitalizované podobě.

Pozůstalost na statku vyřídila a v Libri prohibiti zpracovala Jana Bauerová.

Pokoj pro hosty – ubytování zdarma

Pokoj se nachází v hlavní budově v místnosti, která byla od roku 1997 neobyvatelná, protože zeď pod oknem byla rozkopaná a otevřená do zahrady. Nyní jsou stěny zaizolované (díky Honzovi Bauerovi ze Staré Říše), je zde nové okno i část zdi (díky L. Krumphanzlovi). Na podlahu bylo položeno nové lino a do místnosti je zavedena elektrika.

Pro první návštěvníky byl pokoj otevřen v říjnu 2014 a od té doby je hojně využíván hlavně přes jaro a léto, zčásti i v zimě. Pokoj je vybaven nábytkem převážně z Jirousovy pozůstalosti. Jsou zde 2 postele, skříň, stůl, židle, lavice, 2 poličky, knihy z Jirousovy knihovny, obrazy od členů rodiny Jirousovy (Marta Veselá Jirousová, Juliana Jirousová). Topí se zde kvalitními kamny na uhlí nebo elektrickou (ale to nájemník musí zaplatit). V pokoji je vařič a internet.

Elektrika, vodovod, kanalizace, odvodnění

Na přelomu roku 2012 a 2013 byly dokončeny všechny důležité práce, které jsou pro fungování statku nutné, ale které nejsou vidět, protože jsou v zemi.

Je hotová elektroinstalace jak na hlavní budově, tak na vejmince, vše podle současných norem EU. Stará kamenná studna byla v roce 2012 vyčištěna a vyspárována a po mnoha letech bez funkčního vodovodu z ní byla pomocí čerpadla přivedena voda do koupelny (připravený je také přívod do vejminky). Kanalizace je také kompletně zrekonstruovaná. Nově vznikl pod celým dvorem odvodňovací systém. Jediný kousek z něho je vidět ve sklepě (neboli v lochu) pod vejminkou, kde je malé čerpadlo, které automaticky odvádí dešťovou vodu.

Organizace těchto prací se ujal Jaroslav Prokůpek z Prostředního Vydří, kterému patří velké díky za to, že se na statku vůbec začalo opravovat a že všechno spolehlivě funguje i v nepřítomnosti předsedkyně sdružení. Práce byly financovány především z členských příspěvků a sponzorských darů. Některé z prací byly provedeny také formou dobrovolnických brigád. (Dík v tomto ohledu patří Evě Tomkové, Petru Cicálkovi, Luboši Krumphanzlovi,

Aleně Teskové, Honzovi Bauerovi a jeho přátelům ze Staré Říše, a v neposlední řadě mládeži z Prostředního Vydří).

Střechy

Obě střechy jsou, co se týká krovu, spravené. Opravy střechy na hlavní budově se v roce 2012 ujal Miroslav Skalický, který provedl všechny práce zdarma. Střecha na vejmince se opravovala na jaře 2014, několik poškozených trámů bylo vyměněno, všechny latě jsou vyměněné a krov byl mírně prodloužen, aby nepršelo do štítů. Oprava střechy vejminky byla financována z prostředků Františky Jirousové.

Opravení střechy při našich finančních poměrech neznamená, že tam jsou nové tašky. Staré funkční bobrovky byly přeložené a zůstanou na obou střechách nadále, důležité je, že už nikam nezatéká a staré tašky ještě nějaký čas vydrží.

Dešťové svody

Na jaře 2014 byla jak na hlavní budově, tak na vejmince dokončena instalace dešťových svodů.

Koupelna

Rekonstrukce staré koupelny, která probíhala v roce 2013, je jedním z našich velkých úspěchů. V koupelně je nyní umyvadlo, bojler, sprchový kout a záchod. V červenci 2015 jsme díky Janě Bártové dostali zdarma pračku, takže je koupelna kompletní.

Oprava byla financována také z prodeje na statku nalezené Jirousovy pozůstalosti do samizdatové knihovny Libri Prohibiti, dále jsme na opravu dostali příspěvek od města Dačice ve výši 10 000 Kč.

Přední fasáda vejminky

Konopná stavební dílna 1. 8. – 3. 8. 2014

První víkend v srpnu 2014 jsme ve spolupráci o. s. Konopa (www.konopa.cz) pořádali tzv. Konopnou stavební dílnu, jejímž cílem bylo omítnout jednu z fasád statku (vejminku) s využitím tzv. konopného betonu, což je izolační paropropustná směs konopného pazdeří, písku, vápna a cementu (www.konopny-beton.cz). Výsledkem je moderní netradiční fasáda, na které byly obnoveny také staré reliéfy. V budoucnu bychom chtěli opravit také většinu zbylých omítek za využití materiálů z technického konopí.

Průběh dílny: Pracovali jsme všichni společně na izolačním omítání štítové stěny vejminky a střídali se u jednotlivých prací (míchání malty, nahazování), aby se to každý naučil. Lešení předtím nachystal J. Prokůpek. Měli jsme také lektora, který nám vysvětlil zacházení s nezvyklým, ale velmi příjemným materiálem. Namíchaná malta se totiž nahazuje na stěnu pomocí rukou. Nejdříve jsme zeď důkladně oškrábali, pak jeden den nahazovali první vrstvu, další den druhou.

Jeden večer se konala přednáška Michala Rumana ze sdružení Konopa a Petra Hamšíka (naš lektor) o různých možnostech využití technického konopí, které se účastnili také někteří obyvatelé Prostředního Vydří. Další večer mluvil o konopném stavitelství Patrik Majringer (účastník dílny a poradce přes materiály). Hlavní organizátorkou celé akce a další lektorkou byla Iveta Marková, která tam pak také s Františkou zůstala a pomáhala jí dodělat fasádu, když se úplně nestihl časový plán a všichni jinak odjeli. O jídlo pro všechny účastníky se víc než vzorně staraly Marta Veselá Jirousová a Marie Křížová. Nakonec, když odjela Iveta,

Františka ještě za pomoci Luboše Krumphanzla a Jany Bártové vyrobila reliéfy kolem oken, aby fasáda vypadala tak, jak to bylo původně.

Průběh celé dílny, jednotlivé fáze a výsledek je možné si prohlédnout ve fotogalerii na Facebooku:

<https://www.facebook.com/media/set/?set=a.666945306729469.1073741831.312728922151111&type=3> , kam se každý může podívat i bez přihlášení, nebo na našem webu, kde je stejná fotogalerie. www.magoruv-statek.cz/cz/fotogalerie

Celkové náklady a spotřeba materiálu

Celkové náklady (včetně materiálu, jídla pro všechny účastníky a lektorování) byly 14 864 Kč. Přibližně třetina nakoupeného materiálu zbyla, takže ho využijeme na opravy zdi apod. (Což bude už zadarmo, protože kdo se naučí s konopnou omítkou dělat, nepotřebuje řemeslníky). Oprava střechy a fasády vejminky byla financována převážně z prostředků Františky Jirousové.

Spotřeba materiálu při ploše omítky zhruba 21 m²:

Při tloušťce cca 1. vrstva 5 cm a 2. vrstva 2 až 3 cm – objem nahozené omítky 1,6 m³.

Spotřeba pazderí cca 120 kg (odhad podle toho, kolik zbylo ze 150 kg „bigbagu“).

Vápenný hydrát (čerták) 13,5 pytle á 30 kg, tj. 405 kg.

Cement CEM 32,5; Tradical, hydraulické vápno – cca 130 kg.

Vnitřní prostory vejminky

Vejminka nebyla uvnitř nikdy opravovaná (kromě částečné opravy dřevěného stropu), takže tam v posledních letech už padaly cihly ze zdi. Na zemi byl vždy jen beton, který se značně drotil. Na jaře 2015 byl vnitřní prostor kompletně vyklizen včetně hromad sutě z půdy.

Od přelomu roku 2015 a 2016 pomalu probíhá rekonstrukce vnitřních prostor. Je již hotová elektrika, opravena stěna a pozednice, jádrová omítka byla dokončena v srpnu 2016. Starý dřevěný strop bude po opravě ponechán. Podlaha bude nová. Do místnosti je přivedena voda ze studny a časem plánujeme vedle i malou koupelnu. Vejminka bude využívána převážně pro účely komerčního ubytování, ze kterého by se měl v budoucnu financovat provoz pokoje pro hosty.

Internet

Na statek byl zaveden internet, službu poskytuje dačická společnost D1net. Připojení stojí měsíčně 250 Kč a je díky trvalému příkazu M. Stehlíkové placeno z účtu sdružení. Slouží všem návštěvníkům pokoje pro hosty.

Drobnosti

Vstupní chodba hlavní budovy před koupelnou byla vybagrována kvůli kanalizaci, teď je zde nový beton.

Ohrazení pozemku a dvůr

Stříška nad přední vstupní zdi a nad vraty je opravená. Spravená jsou také vstupní vrata. Po celém dvoře je zarovnaný terén. V průběhu let 2013 a 2014 ohradil pan Prokůpek celý pozemek a z levného dřeva nechal vyrobit bytelný dřevěný plot navazující na zbytek spadlých zdí stodoly. Plotem se zahradila vzadu stodola, byla opravena vyvrácená vrata, takže celý pozemek je teď uzavřený.

V srpnu 2014 si Františka koupila míchačku a namíchala si maltu z konopí, se kterou opravila přední kamennou zeď u vejminky. Přijela jí pomoci Marta. Ve zdi tak zůstala neopravená už jen branka s kamennou klenbou, kterou si vzal na starost J. Prokůpek (oprava probíhá postupně 2015–2016). Vejminka má tedy hotovou jak přední fasádu, tak zeď, která k ní patří.

Skalákova síň

Tzv. „Skalákova síň“ je zatím používána jako sklad nářadí a dílna, ale má hotovou střechu a všechny zdi a v budoucnu by mohla být např. krásnou výstavní síní, případně by mohla být používána k různým soukromým drobnějším akcím či oslavám.

Okna a dveře

Ty necháváme až naposled. Okna budou muset být dřevěná, v žádném případě ne plastová. Většina současných dřevěných oken je poškozených (Magor s oblibou veškerá okna rozbíjel, ale už jsme je nechali zasklít), ale nějaký čas ještě vydrží. Některé okenní rámy chybí. Budou muset být pořízeny nové vchodové dveře jak do vejminky, tak do hlavní budovy.

Dveře do sednice byly v roce 2012 odvezeny na opravu a v létě 2016 je p. Čermák poslal krásně a zdarma opravené zpět. Budou to dveře do budoucího památníku IMJ.

Stromy a zahrada

Z preventivních důvodů (možné poškození střechy a zdí) a kvůli dobrým sousedským vztahům byla vykácena řada náletových stromů (převážně jasanů) rostoucích těsně u levé obvodové stěny hlavní budovy. Díky tomu ale vznikly velké zásoby dřeva na několik zim. V létě 2016 bylo na pozemku zasázeno 6 ks kvetoucích keřů. Další výsadba bude postupně doplňována a všechny prostory (dvě předzahrádky, dvě zahrady a dvůr) budou postupně upravovány až podle toho, jak budou postupovat opravy.

Co zatím není ani začaté

Památník I.M.J. ve „velké sednici“ hlavní budovy

Všechny věci určené do budoucího památníku jsou už shromážděny. Bohužel podlaha v hlavní budově, v sednici, kde má být památník, je značně poškozena (prožraná dřevomorkou), takže se bude muset kompletně vyměnit. Poškozený se zdá být i strop (na půdu jeden rok zatékalo, strop se propadá). Na tyto opravy se pokusíme v roce 2017 získat nějaký větší grant.

Stodola

Levá stodola je značně poškozena a stále hrozí spadnutím (pravá, ve které stálo pódium pro hudebníky, se zřítila v roce 2007) a peníze na opravu zatím nemáme a ani mít v nejbližší době nebudeme. Nicméně stodola, která patří k největším na jindřichohradecku, je se svými mohutnými ručně obráběnými trámy ukázkou dnes už velmi vzácné tesařské práce, a v budoucnu, pokud se podaří zachránit, by mohla fungovat jako jedinečný prostor pro různé výstavy nebo obdobná kulturní setkání. Na její opravu zkusíme požádat o pomoc památkáře.

Básně I. M. J.

Často když jsem ve Vydří, tak v noci vezmu Magorovu summu a čtu, nemůžu se od toho někdy odtrhnout. Jak se prodlužuje čas od tátovy smrti, stále znovu zjišťuju, že jeho básně nevybledávají, naopak pro mě stále více a jasněji vystupuje jejich kvalita a síla, zcela nezávislá na tom, kým táta byl a jak žil. Některé jeho texty jsou dostatečně silné, aby nakonec přežily i všechny vzpomínky na Magora a to je snad podstatou skutečného umění. Do každé výroční zprávy budu proto opisovat 3 jeho básně, které vybere některý ze členů sdružení. Tentokrát vybírala Marta Veselá Jirousová:

*

Jak dlouho Bože ještě snesu
že žiju v ustavičném stresu?

Tak dlouho jak se Tobě zachce
potrvá moje frustrace

Pokorný jsem přemáhám strach
dnes budu Tě prosit v modlitbách

abys mi aspoň po tom všem
položil do úst k básním šém

(Ze sbírky *Labutí písně*, 1981–1985)

*

V říjnu pojeděš do Vydří.
V zářivém podzimním tom dni
popros Panenku Marii:
Zahub tu stvůru hydří,
dřív než nás pohltní.
Nedej nám zahynouti.
Bělostná perletí lastury
na hrdlo stoupni nestvůry
a zašlápní ji do temnot,
zabij už nestvůru!
Veselá pak se bříška not
natřásat budou na kůru,
radostně jejich nožičky
poskakovat po varhanách.
Ach, Panno Karmelská,
rozdrť v prach
kreaturu hydří.

Modli se v Kostelním Vydří.
Popros, ať svatá Panna
Leviatana zmaří.

(Ze sbírky *Labutí písně*)

*

Julianě (II.)

Nezasad' mi tam hortenzie,
má lásko,
ani po smrti hněvat s Tebou
bych se nechtěl

Když paví chvost obemyká zemi
jako třpytivý pás,
dost na tom, má milá,
je to ocas šelmy

Nemávej mi pavím perem,
což nestačí jeho křik,
který se rozléhá po celém okršleku země?
Dost na světě, který zdivočel,
ani na zemi s Tebou
hněvat bych se nechtěl

Nehleď na záři kolem,
má milá,
je to odlesk bronzových šupin hada,
přivři jen oči,
políbím Tě na víčka,
schováš se za bílé krystalky slzí

Pamatuješ,
jak prstíčkem kopal, to dítě?
mateřídoušku zasad',
divoký tymián

jenom tam nesázej hortenzie,
má lásko

(Ze sbírky *Borágo*, 1981)

Hospodaření sdružení Magorův statek v roce 2015

Omlouváme se, ale zatím nemáme zpracované účetnictví. Dělá nám ho zdarma jedna milá, ochotná osoba, takže na ni v žádném případě nebudeme naléhat a v klidu vyčkáme. Až budou výsledky, jen je do zprávy doplním. Jelikož zpráva už musí být rozeslána, volím tuto podivnou variantu... Po doplnění přehledu hospodaření bude zpráva jako vždy zveřejněna na webu. Nic převratného se ale nedělo, rozpočet byl ještě nižší než minulý rok a v současnosti máme na účtu kolem 13 000 Kč. Vytrvejme, bude líp! I tyhle malé rozpočty mají smysl! Pokoj pro hosty by bez nich nemohl fungovat. Takže naposled: Díky všem.

Všechny srdečně zdraví
Františka